ଭିନୟ କୁମାର

ବନାମ

ୟୁ.ପି. ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 16, 2001

[କେ.ଟି. ଥୋମାସ୍ ଏବଂ ଆର୍.ପି. ସେଠି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950:ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଏବଂ 136 ।

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ - ସ୍ଥିତି ଅଧିକାର - ଓକିଲ ତାଙ୍କ ମହକିଲଙ୍କ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ଅଦାଲତରୁ ଅନ୍ୟ ଅଦାଲତକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ - ଗ୍ରହଣୀୟତା - ନିର୍ଣ୍ଣିତ:ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ ନହୁଅନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ -ଏହି ସାଧାରଣ ନିୟମର ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହେଉଛି ଯେଉଁଠାରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ବନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥାପନ ଆଜ୍ଞାଦେଶ କିମ୍ବା ଅଧିକାର ପୃଚ୍ଛା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଲୋକହିତରେ ଦାଖଲ କରାଯାଏ - ତେଣୁ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଅଧିବକ୍ତା ଆଇନ, 1961 :

ଧାରା 30 - ଏହାର ପରିସର ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ର -ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କୁ ଆଇନ ବୃତ୍ତି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମହକିଲଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜକୁ ବଦଳାଇବାକୁ ନୁହେଁ -ନିଜ ନାମରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିବା ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କ ବୃତ୍ତିଗତ ଦାୟିତ୍ୱର ଅଂଶ ନୁହେଁ ।

ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ଜଜ୍ ଅନେକ ଅପରାଧିକ ମାମଲାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ଜଜ୍/ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିଥିଲେ । ଏହିପରି ତିନୋଟି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ମାମଲାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଆବେଦନକାରୀ-ଓକିଲ ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଓକିଲ ହୋଇଥିବାରୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦେଶର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାର କୌଣସି ସ୍ଥିତି ଅଧିକାର ତାଙ୍କର ନଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ: 1. ସାଧାରଣତଃ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିବାର କୌଣସି ସ୍ଥିତି ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ ଯଦି ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନୁହଁନ୍ତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ମୌଳିକ ଅଧିକାର ସିଧାସଳଖ କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ରୂପେ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହିପରି ସ୍ଥିତି ଅଧିକାର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ହେବାର କୌଣସି ଆସନ୍ନ ବିପଦ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନିୟମକୁ ଅଣଦେଖା କରି ତାଙ୍କ ଅର୍ଜିତ ସ୍ୱାର୍ଥ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରାଯାଇଛି । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାର, କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଅଧିକାରିତାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ସାଧାରଣ ନିୟମର ବ୍ୟତିକ୍ରମ କେବଳ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁଠାରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ବନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥାପନ ଆଜ୍ଞାଦେଶ କିମ୍ବା ଅଧିକାର ପୃଚ୍ଛା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଲୋକହିତରେ ଦାଖଲ କରାଯାଏ । ଏପରିକି ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ରିଟ୍ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ କେବଳ ସେତେବେଳେ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଏ ଯେ ଆଇନଗତ ଭୁଲ କିମ୍ବା ଆଇନଗତ ଆଘାତ କିମ୍ବା ବେଆଇନ ଦାୟିତ୍ୱ ବିପଦରେ ଅଛି ଏବଂ ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀର ବ୍ୟକ୍ତି, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ଅସହାୟତା କିମ୍ବା ଅକ୍ଷମତା କିମ୍ବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବଞ୍ଚିତ ସ୍ଥିତି କାରଣରୁ, ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଅଦାଲତକୁ ଯିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ।

2. ଅଧିବକ୍ତା ଆଇନ, 1961ର ଧାରା 30 ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କୁ କେବଳ ଆଇନ ବୃତ୍ତି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମହକିଲଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜକୁ ବଦଳାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ନିଜ ନାମରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିବା, ଓକିଲଙ୍କ ବୃତ୍ତିଗତ ଦାୟିତ୍ୱର ଏକ ଅଂଶ ହୋଇନଥିବାରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ସ୍ଥିତି ଅଧିକାର ନାହିଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ ।

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡ ବନାମ ଚନ୍ଦ୍ରିମା ଦାସ (ଶ୍ରୀମତୀ), **[2000] 2 ଏସ.ସି.ସି. 465, ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲିୟ ଅଧିକାରିତା : ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ (ଫୌଜଦାରୀ) ସଂଖ୍ୟା 1253/2001 ।

Crl.M.W.P. ନଂ. 1056/2001ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 23.2.2001 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ୟୁ.ଆର. ଲଳିତ, ସୁନୀଲ କୁମାର, ମୁକ୍ତି ସିଂହ, ସୁନୀଲ କୁମାର ସିଂ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ନିରଞ୍ଜନା ସିଂ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସେଠି । ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ଜଜ୍/ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ଫଇସଲା ପାଇଁ ଅନେକ ଅପରାଧିକ ମାମଲାର ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରି ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ଜଜ୍, ବାରାଣସୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା 13.2.2001 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀ-ଓକିଲ, ଏହିପରି ତିନୋଟି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ମାମଲାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରି, ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ତ୍ୱରିତ ବିଚାର ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହି ଆଦେଶ ଏକ ଅନିୟମିତ ଢଙ୍ଗରେ ପାରିତ ହୋଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଓକିଲ ହୋଇଥିବାରୁ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଦେଶର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାର କୌଣସି ସ୍ଥିତି ଅଧିକାର ତାଙ୍କର ନାହିଁ ।

ସାଧାରଣତଃ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିବାର କୌଣସି ସ୍ଥିତି ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ ଯଦି ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ନୁହଁନ୍ତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ମୌଳିକ ଅଧିକାର ସିଧାସଳଖ କିମ୍ବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ରୂପେ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହିପରି ସ୍ଥିତି ଅଧିକାର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ହେବାର କୌଣସି ଆସନ୍ନ ବିପଦ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନିୟମକୁ ଅଣଦେଖା କରି ତାଙ୍କ ଅର୍ଜିତ ସ୍ୱାର୍ଥ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରାଯାଇଛି । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାର ଅକ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଅଧିକାରିତାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ସାଧାରଣ ନିୟମର ବ୍ୟତିକ୍ରମ କେବଳ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁଠାରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିବା ରିଟ୍ ବନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥାପନ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଅଧିକାର ପୃଚ୍ଛା ଆଜ୍ଞାଦେଶ କିମ୍ବା ଲୋକହିତରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ବିଜ୍ଞତାର ବିଷୟ ଯେ, କୋର୍ଟ ରିଟ୍ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗକୁ କେବଳ ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ସୀମିତ କରନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଇନଗତ ଭୁଲ କିମ୍ବା ଆଇନଗତ ଆଘାତ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରାଯାଏ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷର ଇଙ୍ଗିତରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭୁଲ କିମ୍ବା ଆଘାତର ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ ନକରିବା ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଆଇନଗତ ସହାୟତା ସଂଗଠନ ଅଛି ଯାହା ଏପରି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଯତ୍ନ ନେଇପାରିବ । ଏପରିକି ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ତୃତୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ରିଟ୍ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ କେବଳ ସେତେବେଳେ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଦର୍ଶାଯାଏ ଯେ ଆଇନଗତ ଭୁଲ କିମ୍ବା ଆଇନଗତ ଆଘାତ କିମ୍ବା ବେଆଇନ ଆଇନ ବିପଦରେ ଅଛି ଏବଂ ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତି

କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀର ବ୍ୟକ୍ତି, କୌଣସି କାରଣ କିମ୍ବା ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ଅସହାୟତା କିମ୍ବା ଅକ୍ଷମତା କିମ୍ବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବଞ୍ଚିତ ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଅଦାଲତକୁ ଯିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ ଏବଂ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ପ୍ରଭାବିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଦାଲତକୁ ଯିବାରେ ବାଧା ଦେଇଥିଲା ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ । ତାଙ୍କର ବୃତ୍ତିଗତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନରେ, ଆବେଦନକାରୀ-ଓକିଲ ତାଙ୍କ ମହକିଲଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଆବେଦନରେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଯାହା ପ୍ରଭାବିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାରେ ଅକ୍ଷମ କରିଥିଲା । ଅଧିବକ୍ତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30, କେବଳ ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କୁ ଆଇନ ବୃତ୍ତି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମହକିଲଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜକୁ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ନିଜ ନାମରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ଓକିଲଙ୍କ ବୃତ୍ତିଗତ ଦାୟିତ୍ୱର ଏକ ଅଂଶ ହୋଇନଥିବାରୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ସ୍ଥିତି ଅଧିକାର ନାହିଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ ।

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ରେଳବାଇ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ଚନ୍ଦ୍ରିମା ଦାସ (ଶ୍ରୀମତୀ) ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, [2000] 2 ଏସ.ସି.ସି. 465 ଉପରେ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ଭୁଲ୍ ଅଟେ, କାରଣ ସେହି ମାମଲାରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଜନସ୍ୱାର୍ଥରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଜଣାପଡିଥିଲା ଯେ ପ୍ରଭାବିତ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଅଦାଲତକୁ ଯିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲେ ।

ଏହି ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ ଯାହା ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଭି.ଏସ୍.ଏସ୍. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।